

Год. I.

Октомврий, 1862.

Брой VII.

Религиозни-тѣ Вѣстници.

Сила-та и влияние-то на Християнство-то въ свѣтъ-тъ зависи гвърдѣ много отъ набожностъ-та и интересъ-тъ когото религиозни-тѣ мжже земжѣ въ него. Създаване-то и развитие-то на царство-то Божие на земя-та е главна-та работа на Християнина. За това живѣе той, и съ вѣра въ тази идея желае да умрѣ. Той е готовъ да съдѣнствува съ всички закоуци сръдства и дѣйци. Да учи и да усвои най-добра-та метода на постояннъ усрѣхъ на църква-та, е една важна часть отъ свѣщенническата работа. Библия-та, за всички-тѣ Християни, трѣбва да е книга на книги-тѣ, и никол друга не трѣбва нѣкога да зема нейно-то мѣсто.

Но съдѣ Библия-та може да се споменатъ религиозни-тѣ вѣстници. Сила-та и влияние-то на религиозни-тѣ печатъ за добро въ Америка не може на пълно да се оцѣни. Той е единъ отъ голѣми-тѣ морални сили, прѣсѣмѣтавъ че той ще възбужтува този свѣтъ за Христа. За систематическо растенне и постоянно развиванне на Християнски животъ въ църква-та, той е почти необходимо потребенъ. Защото кой не разбира и не би приелъ че много отъ отпадан-тѣ въ духовенъ животъ на църква-та сж по причина на отектствие-то на знание на църква-та, за нейни-тѣ благодѣтели завѣдени, които религиозни-тѣ вѣстници сж готова да доставжѣ на свои-тѣ читатели?

Сждний день и Наказание-то на Грѣшници-тѣ.

За всяко нѣщо глѣдай за съдѣствие-то му, като помнишь че ще прѣдстоишь прѣдъ правѣднъ сждия, отъ Когото нѣщо не е скрито, Който неможе да се подкупи чрѣзъ дарове, и Който неприяема извѣнания, въ ще сжди съ правда. Защо се не приготавлявашъ за день-тъ на страшний сждъ? Тогава никой не се извѣнлява или защищава отъ друго, въ всякой не

понтѣсе товаръ-тъ си който ще бѣде достаточенъ за него.

Сега трудъ-тъ ти ще е плодороденъ, виканпентъ-тъ ти прѣето; сега плачь-тъ ти може да се чуе, и скръбъ-та ти да умилиствени Бога за минало-то и да има очистиелно съдѣствие.

Търпениви-тъ человекъ цѣлнтелно се пзмивява, ако, когато е оенправданъ, той скръби повече за злоба-та на другитѣ отъ колкото за своето си страданне; ако той радостно се моли за непрвнати-тѣ си, и отъ сръдце опростява обиди-тѣ нмъ; ако той е готовъ да проси прощение отъ тѣзи които е оенправданъ; ако той по-скоро сжжелява отъ колкото се разярява.

Погрижи се сега за себе си, и тужи за грѣхове-тѣ си, щото въ сждний-тъ День да бѣдешъ съ блаженни-тѣ въ безопасностъ. Защото тогава праведни-тъ человекъ ще застане съ голѣма сжблостъ прѣдъ лицето на такива които сж го огорчили, и но ще да дври сжблота за дѣлата си." Тогава той който се покорява на чловѣчески сжди ще застане да сжди. Тогава бедни-тѣ и смиренн-тѣ ще иматъ голѣмо утѣренне; и горделиви-тъ на друга-та страна ще се страхува отвсикадѣ.

Тогава ще се види че той бѣше мадръ въ този свѣтъ, които за Христа се считаше безуменъ и призрѣнъ.

Тогава всяко бѣдствие търпиво понѣсено, ще ни донѣсе "радость и всяко безаконне ще затвора устата му."

Тогава всякой набоженъ человекъ ще се зарадва, и безбожни-тъ ще се окайва.

Тогава една чиста и свѣршенна свѣсть ще зарадва сръдце-то повече отъ колкото всякото свѣтско учение. Научи се сега да понѣсешъ малко бедствие за да се избавишь отъ по-голѣми страдания въ бадуще-то.

Който обича Бога съ всячко-то се сръдце не се страхува нито отъ смъртъ, нито отъ наказание, нито отъ сждъ, нито отъ лѣкълъ, защото свѣршенна-та любовь дава безопасенъ входъ прѣдъ Бога.

ЦѢНА-ТА НА ВРѢМЕ-ТО.

Може би че не ще има другъ народъ подъ слънце-то който тъй високо да цѣни врѣме-то както Американци-тѣ. Слѣдующия расказъ нампраме въ вѣстници-тѣ:

Една заранъ когато В. Франклинъ бѣше знаятъ въ печатница-та на неговъ-тъ вѣстникъ, единъ бездѣлникъ ся вмѣкна въ книжарница-та (която била съединена съ печатница-та) и прѣкара единъ часъ или повече да глѣда книги-тѣ, най-послѣ той ся види да избра една и попита писаръ-тъ за цѣна-та ѝ.

“Единъ долларъ.” отговори писаръ-тъ.

“Единъ долларъ,” пазика бездѣлника. “Небива ли по малко?”

“Единъ долларъ е цѣна-та ѝ” отговори писаря.

Той който притѣвдираше да е мушурия, изглѣда книги-тѣ още малко и запита:

“Тука ли е Г-нъ Франклинъ?”

“Да, той е занятъ въ печатница-та,” отговори писаръ-тъ.

“Но азъ искамъ да го видя,” каза чловѣкъ-тъ.

Писаръ-тъ казъ на Г-нъ Франклина че единъ господинъ е въ дуганъ-тъ и чака да го види.

Г-нъ Франклинъ ся скоро яви и странникъ-тъ каза:

“Колко пай-малко, Г-нъ Франклине, ще земете ва овази книга?”

“Единъ долларъ и четвъртъ бѣше наврѣмен-вля и решителенъ отговоръ.

“Единъ долларъ и четвъртъ! Какъ е тази работа. Вашии писаръ ми поиска прѣди една минута само единъ долларъ.”

“Истина,” отговори Франклинъ, и азъ можехъ тогава да зеа единъ долларъ нежели да ся оставя работа-та.”

Чловѣкъ-тъ ся виждаше зачуденъ, и като не желаете да възбужда по нататъкъ такъвъ разговоръ, каза:

“Добрѣ,” ела сега, кажи най-долна-та си цѣна за тази книга.

“Единъ долларъ и половина.”

“Единъ долларъ и половина! но самъ ти я давахъ за единъ долларъ и четвъртъ.”

“Да” каза Франклинъ, хладнокрѣвно, “и азъ трѣбваше да взема онази цѣна тогава нежели да зеа единъ долларъ и половина сега.”

Това бѣше единъ начинъ на земяне и даване който съвѣтъ учуди чловѣкъ-тъ. Безъ да продума нито една дума той остави паръ-тъ на маса-та, зѣ книга-та и излѣзе изъ дуганъ-тъ.

Полза-та отъ Нещастие.

Полѣзно е понѣкогашъ да имаме огорчение и крѣстовете; защото тѣзи правятъ чловѣка да вникне въ себе си и да помни че въ този свѣтъ ние сме въ заточение, и за това не трѣбва да положимъ упование-то си въ земни нѣща.

За наше добро е понѣкогашъ да страдаме онеправданно, и да ся говори за насъ унижително, даже когато правимъ всичко съ добро намѣрение.

Тѣзи нѣща часто ни спомогатъ да придобиемъ смиренность, и изащипаватъ отъ суетна слава; защото тогава или обичаме да ся обрачаеме къмъ Бога като вътрешно свидѣтелство, когато свѣтъ-тъ ни обезчести и нѣма добро мнение за насъ.

Слѣдователно чловѣкъ трѣбва да ся обляга на Бога, щото да не усѣща пужда-та за много чловѣчески утѣшенія.

Когато единъ добръ чловѣкъ ся оскърбѣ, вскушава ли ся, или ся измущава съ зли мисли, тогава той има повече пужда отъ Бога, безъ когото той усѣща че не може да стори нѣщо.

Той риде за състоянието си, и ся моли по-прѣчна на окаянства-та които той притърпява.

Тогавъ той е отѣкченъ отъ живота си, и желае за смъртъ, щото да може “да отежтѣствува и да бѣде съ Христа.

Вестминстерско-то Аббатство (манастиръ).

Въ този брой ние даваме вътрѣшний-тъ изгледъ на Вестминстерско-то Аббатство. Тази прочута църква съдържа умрѣли-тѣ на Английски-тѣ боляри за вѣкове. Жгѣлъ-тъ гдѣто Английски-тѣ поети сж погребени наскоро прие тѣло-то на самий-тъ великъ Английски поетъ за много години, Лордъ Теннисонъ.

Всякой посѣтителъ на Лондонъ не трѣбва да загуби случай-тъ за да види църква-та гдѣто за вѣкове Английски-тѣ царне сж ся коронясвали. Дължина-та на църква-та е около 160 метра, широчина-та 60 метра, и повече отъ 30 метра висока съ кула 67 метра височина.

Тази църква зазѣма частъ отъ мѣсто-то на църква-та която Сибертъ бѣ съградилъ единъ шапелъ въ честь на Св. Петъръ. По-голѣма църква отъ тази бѣ съградена на сѣщо-то мѣсто отъ царъ Едвардъ прѣди деветъ стотинъ години.

Тази църква бѣ отъ части съсиана отъ Данци-тъ, и въ 1065 год. Едвардъ Исповѣдника съгради ново Аббатство и църква отъ Норманска направа. Настояща-та църква бѣ започната да ся гради въ 1220 година.

Вестминстерско-то Аббатство (манастиръ).

Скритъ съ Христа въ Бога.

Като слѣдваме пактеки-тъ на този ни животъ ще намѣримъ всяко желание на сърдцата ни процѣпила въ молитва чпнто благоухание е диханието на един паклоняема воля. Нашиятъ животъ ще усѣща единство-то си съ всеобѣмлющия, всеприсѣстующий животъ, като сме едно създание. Нее наши-тъ желанія, но наши-тъ нужди, които Богъ прѣзъ вѣчностъ-та ще задоволи. Наши-тъ желанія често сж толкова плитки и непостоянни щото-тъ си измѣняватъ съ всяко тѣчение на мисль; сами познаемъ защо живѣемъ: и ние приемаме само за кѣсо врѣме удоволствие отъ тѣхни-тъ удовлетворения. Но наши-тъ нужди ни зематъ доду до ний дълбока-та дълбочина на сами наши—въ тѣзи тайни на любовь-та и стремление-то гдѣто характера си образува—въ скрито-то свѣтлинце на тай-вѣтрѣно-то ни съществуване, гдѣто да ли сме проникнали ни най-малко баримъ, или не, ние знаемъ че Богъ прибѣдва тамъ. Наше-то най-велико блаженство е че имаме вѣчни нужди—нужди които изискватъ вѣчностъ-та за изпълнение-то нмъ, за вѣчно ще ся нуждаемъ за да бждемъ земни по дълбоко въ неизмѣримо-то Божие сърдце; за да ся научимъ да любимъ, както той люби за прѣзъ вѣчностъ-та. Имаме вѣчна нужда да ся молимъ височайша-та Христова молитва, „да бжде воля-та твоа,” защото вѣчно тайнства-та на тази воля, която е истинна самиятъ Богъ, характеръ-тъ му, личностъ-та му—ще ся възвиши като непостижими горски върхове надъ насъ, но при все това височини нмъ които трѣба да ся качимъ за да сполучимъ да дпнаме нашиятъ природенъ въздухъ.

Покорность и подчинение.

Голѣмо е прѣимушество-то да живѣемъ въ послушность, и да бждемъ подъ управление-то на други, а не свои си господари.

Побезопасно е да сме сами подъ власть отколкото да сме господари надъ други.

Мнозина сж подъ господари повече по неизбежность нежали отъ пзборъ; считатъ го за мъчнотия, и марморятъ на най-малко-то нѣщо.

Само ако заради Бога ся подчинятъ на воля-та му ще сполучатъ умственна свобода.

Кждѣто и да идешъ не ще намѣришъ почивка освѣтъ въ просто подчинение подъ управление-то на одного който е връхъ насъ.

Желание за високъ мѣста и осмѣщеніе-то нмъ е завлѣкло мнозина въ заблуждение.

Истинно е, че всякой обича да слѣдва свое-то си мнѣние, и прѣдпочита тѣзи които ся съгласяватъ съ него. Но ако Богъ е съ насъ, ний трѣба да

бждемъ готови да изоставимъ мнѣние-то си заради блаженство-то на миръ.

Кой е толкова мудръ щото да знае напълно всички нѣща?

Внимавай, тогазъ, и не ся уповавай чрѣзмѣрно на разсуждение-то си, но бжди склоненъ да слушашъ какво други-тъ иматъ да кажатъ.

Ако и да ваше-то мнѣние ви ся види добро, пакъ го изоставате заради Бога, и слѣдвайте друго, тогава ще намѣрите ча по този начинъ ще направите по-голямъ духовенъ усѣхъ.

Часто съмъ го чулъ да е казано, че е побезопасно да слушашъ и да ся съвѣтвашъ отъ колкото да давашъ съвѣти.

Възможно е да ся случи че мнѣние-то на всякога да е добро; при все това да не ся готовъ да ся съгласишъ съ мнѣния-та нмъ, когато има праведна причина да сторишъ това, е знакъ на гордость и опорство.

Два думи и за нѣжний полъ.

—Сила-та на жена-та е най-мощна тогава, когато е облѣчена въ нѣжность.

(Ламартинъ)

Благитѣ думи сж музика-та на свѣтъ-тъ.

(Емерсонъ)

Добра-та усмивка е като слънчеви лъчи въ единъ домъ.

(Сервантесъ)

Хубостъ-та живѣе съ доброта-та.

(Шекспиръ)

Моля ти ся, Боже, направи мя да бждемъ отъ вѣтрѣ хубавъ.

(Сократъ)

Истинна-та вѣжливость, нѣжность; чловѣколюбие-то и благочестие-то сж които правятъ жена-та благородна.

Осемъ начина, съ които чловѣкъ може да си спечели прѣзрѣние, безъ да има право да ся оплаква за това:

- 1) да иде на обѣдъ, безъ да е поканенъ;
- 2) да заповѣда въ чужда къща;
- 3) да иска неприятелитѣ му да го почитатъ;
- 4) да иска милостиня отъ скжперникъ;
- 5) да прислушва двама когато си шушнатъ;
- 6) да ся отваяе съ но-горни-тъ безъ почитание;
- 7) да еѣда на мѣсто, което му се не пада; и
- 8) да разказва на хора, които не слушатъ.

В. “Пловдивъ.”

Г-нъ Спжрджонъ.

Д-ръ Теодоръ Л. Кайлжръ дава тази интересна историйка, за постѣдния Лондонски Проповѣдникъ, Д-ръ Спжрджонъ.

“Между всичкитѣ шуми Св. Недѣли въ тѣзи нови врѣмена, има една която трѣбва да е знаменита въ история-та на дунеспасение-то. То бѣше единъ день на па голѣма свѣжна буря въ градъ-тъ Колчестеръ, Англия. Едно живо момче на шеснадесетъ години (синъ на единъ проповѣдникъ) искаше да отидѣ пѣкадѣ да слуша проповѣдъ прѣз оизи деиъ, и той рѣши да земе една залутана улина и тамъ да посѣти една малка “Първобитна Методиска” църквица. Той намѣри тамъ около десетина петнадесетъ бѣдни хораща събрани, и сега единъ тѣтъкъ, простооблѣченъ человекъ влѣзе, който ся разбра да е единъ мѣстень проповѣдникъ отъ Бромлей. Проповѣдникъ-тъ, който бѣше най неграмотенъ человекъ, мислеше, че слушатели-тъ бѣха много малко за да има служба, и единъ нагледникъ на едно въглищарско заведение, му каза “ти трѣбва да проповѣдаши.” Така той си качи на ахвона и прѣдложи текстъ-тъ св. “глѣдайте на мене и бѣдете спасени, всички земни крайища.” Като проповѣдаше проста-та си проповѣдъ той турн очн-тъ си на момчето, което сѣдеше на галерия-та, и рече: “Младежо, ти никога нѣма да си отървеш отъ твоя-та мжнотия, освѣтъ че гледашъ на Христа. Глѣдай глѣдай, глѣдай на Христа.” Това бѣше срдоточноту на поучение-то му. Стрѣла-та удари.

Нея вечеръ баща-та на момче-то му каза, “Ела, Чарле врѣме е вече да си лѣгнешъ.” Момче-то отговори, “Тате, азъ съмъ билъ подъ силно изобличение за грѣхъ за нѣколко сѣдмци, и тази сутре-на азъ отидохъ на Първобитна-та Методиска църквица и си пауцихъ за пѣтиятъ на спасение-то; проповѣдника ми само каза да глѣдамъ, да глѣдамъ на Исуса.” До много късно вечерь-та момче-то си разговаря съ баща си и отиде да спи една радостна и обѣрна-га дума! Сега ако да имаше нѣкоу мѣсто на земя-та, дѣто Ангели-тъ слѣдяха съ радостъ, то бѣше къмъ столове-тъ въ оази малка скромна църквица. И отъ всички-тъ мжжии проповѣдници по земно-то лице, оизи който направи най-голѣма-та работа, бѣше оизъ “бѣденъ человекъ отъ Бромлей,” защото момче-то което ся обѣрна къмъ Бога тая вечеръ, нѣ бѣше друго освѣнъ Чарлъ Хаданъ Спжрджонъ! Име-то на вѣрния увѣщатель е изгубено, и никой сега не знае кой е той билъ. Но когато господарь-тъ ще положи негова-та корона ще има една диадема на слава за “бѣдния человекъ отъ Бромлей,” който пжтуваше въ свѣжна-та вияница за да зацѣсе пзвѣстие-то на Спасение на най-полѣмния проповѣдникъ въ новя-тъ времена. Оази бурна Св.

Недѣля има свои-тъ заниски горѣ прѣзъ цѣла-та вѣчностъ.

Хвалѣте добро-то въ други.

Ний не трѣбва да изживяваме всичко-то си остроумие за да откриваме малки-тъ погрѣшки на ближи-тъ си. Чрѣзъ пѣкакво си странно развращение въ чловѣческо-то естество, ний имаме много по-остри очн за да виждаме недостатъци-тъ и пороци-тъ на други нежелн на любезни-тъ нѣща, по сж въ тѣхъ. Не мнзина отъ насъ обичаме да говоримъ на всѣкого съ когото ся срѣщнемъ за добротѣ чрѣти въ характера на ближний-тъ си и да хвалимъ любезни-тъ въ него нѣща. Не малцина отъ насъ, обаче, можемъ да изброимъ голѣмо-то число грѣшки въ мнзина отъ съседн-тъ ни. Не тѣмне ли да бжде добръ да промѣнимъ това и да почнемъ да говоримъ за добротѣ и прѣкрасни-тъ нѣща въ други?

Защо не съмъ истински Християнинъ?

1. Да ли е защото мя е страхъ отъ присмѣхъ и отъ това що други говорятъ за мене.

“Който ся посрамн отъ мене и отъ мои-тъ думи и Сливъ чловѣческии ще си посрамн отъ Него.

2. Да ли е поради несвѣдѣстивостъ въ характеръ-тъ на тѣзи които исповѣдаватъ че слѣдватъ Христа.

“Всякой ще даде отвѣтъ за себе си прѣдъ Бога.”

3. Да ли е защото не искаши да си оставиши отъ всичко заради Христа?

“Какво ще си ползува человекъ, ако придобие всичкий свѣтъ, а оцети душа-та си?”

4. Да ли е защото ти е страхъ, че не ще бждеши приетъ?

“Който дохожда при мене, нѣма да го нежджъ.”

5. Да ли е защото съмъ много голѣмъ грѣшникъ?

“Крѣвь-та на Господа Исуса Христа ни очисти-ва отъ всѣки грѣхъ.”

6. Да ли е защото мя е страхъ, че не ще постоянствувамъ?

“Който е похваля добро-то дѣло въ васъ ще го свѣрши до день-тъ Исусъ Христовъ.”

7. Да ли е защото мисля, че ще сторжъ що можъ, и че Богъ трѣбва да остане благодаренъ отъ това?

“Който узнаи всичкий-тъ законъ а прѣстжпн въ едно, той е виновелъ въ всичко.”

Ако сиromаннъ е майка-та на злодѣяние, то лишние-то отъ разсжжение е баща-та.

Обичаши ли живота? Тогава не злоупотрѣб-вай врѣме-то си; защото отъ врѣме живота си състои!

Смърть-та на Ренана.

Иосифъ Е. Ренанъ, чиято славна книга "Животътъ на Исуса" направил такъво едно ушесие когато излизе отъ печатъ и двадесетъ и деветъ години, умрѣ миналий четвъртъкъ. Той бѣше дълбокъ филологъ, перо-то му бѣше силно и може да се каже като магическо. Въ частний си животъ бѣше не уштителъ и учтивъ, нѣ ся вождаше да не притежава нищо свѣрхестественно. Негово-то безвѣриичество не бѣше тъй зло намѣрено както Волтерово-то, то не бѣше тъй и утѣчително както онова на Струса, то бѣше една лесноходеща свѣтъцава. Негова-та критическа научност и голѣмата учарователност на неговъ-тъ стилъ, особено послѣдний, сж му придобили почетно мѣсто въ Френска-та Литература въ нашия вѣкъ; съмнително е дали това мѣсто ще е за дълго време. Той нѣмаше доволно за жажда дѣйствителностъ-та за да се има като философъ, ако и да тази титла му е давана отъ тѣзи които приематъ идеалъ-тъ му.

Скентикъ, свѣтски, вѣтреничавъ какъвто той бѣше, той пакъ имаше доволно расжжение да разбере и усъществи че Християнство-то трѣбва да бѣде нѣщо отъ върховна власть и драгоценностъ за вѣри-ти. Той казва: "Азъ вече не вѣрвамъ че Християнство-то е чудесенъ сборникъ на всичко което чловѣци-тъ могатъ да знаятъ; азъ още вѣрвамъ че то би било най-праздно-то нѣщо, ако то не се счита като една най-голѣма и постоянна длъжностъ." Той се ужени за една религиозна Протестантка, и дъщеря имъ се отгѣда отъ майка си религиозна въ Протестанска-та вѣра.

Той умрѣ както бѣше и живѣлъ: безъ вѣра — агностикъ. Той заръча никакъвъ свѣщенникъ да не извършва упело на смърть-та му, нѣ съ отличителна свѣтъцава изрази желанието си за едно народно опяване и за погребение въ Пантеона. (Храмъ-тъ на богове-тъ).

Ласкателний Проповѣдникъ.

Когато чуешъ единого чловѣка да проповѣдва, който (съ проповѣдане-то си) угождава всѣкому, ти бѣзопасно можешъ да кажешъ, че той не угождава на Божественный-тъ си Учителъ.

Единъ горделивъ, своеволенъ и неприякломливъ чловѣкъ ще успѣе повече да спре царстване-то на едно събрание и да парализира духовна-тъ си дарби, отколкото всѣки-тъ противници или язичници въ общество-то.

Толкова е мѣчно да искоренишъ гябелно-то влияние на такъвъ единъ чловѣкъ колкото да от-

махнешъ отъ тѣло-то живеница съсъ всичкѣ нейни послѣдствия.

Единъ чловѣкъ, който е свирепъ, както едно зло куче, никакъ не е прѣспособенъ да проповѣдва Евангелие-то на любовь-та и миръ.

За единого чловѣка може да ся мисли, че е здравъ въ вѣра-та но въ сжщо-то време въ духъ-тъ си да нося буйний характеръ на единъ клеветникъ.

Възможно е за единого чловѣка да проповѣдва Евангелие-то фактично, подбужданъ отъ себелюбиви причини, но тогава можемъ да кажемъ, че той питае отмъстителенъ духъ.

Възможно е тоже за единого чловѣка да ся прѣстави като мъченикъ (за истина-та), защото като искоборецъ и разрошитель, той има способностъ да разрушава и това, което той мрази.

Не ся изисква толкова способностъ да се събори едно здание, по да се съгради изисква ся способностъ.

Знание, напастива, е велико-то стѣнце въ твърдъ-та. Животъ и сила сж пропнали съ великѣ-тъ му лучи.

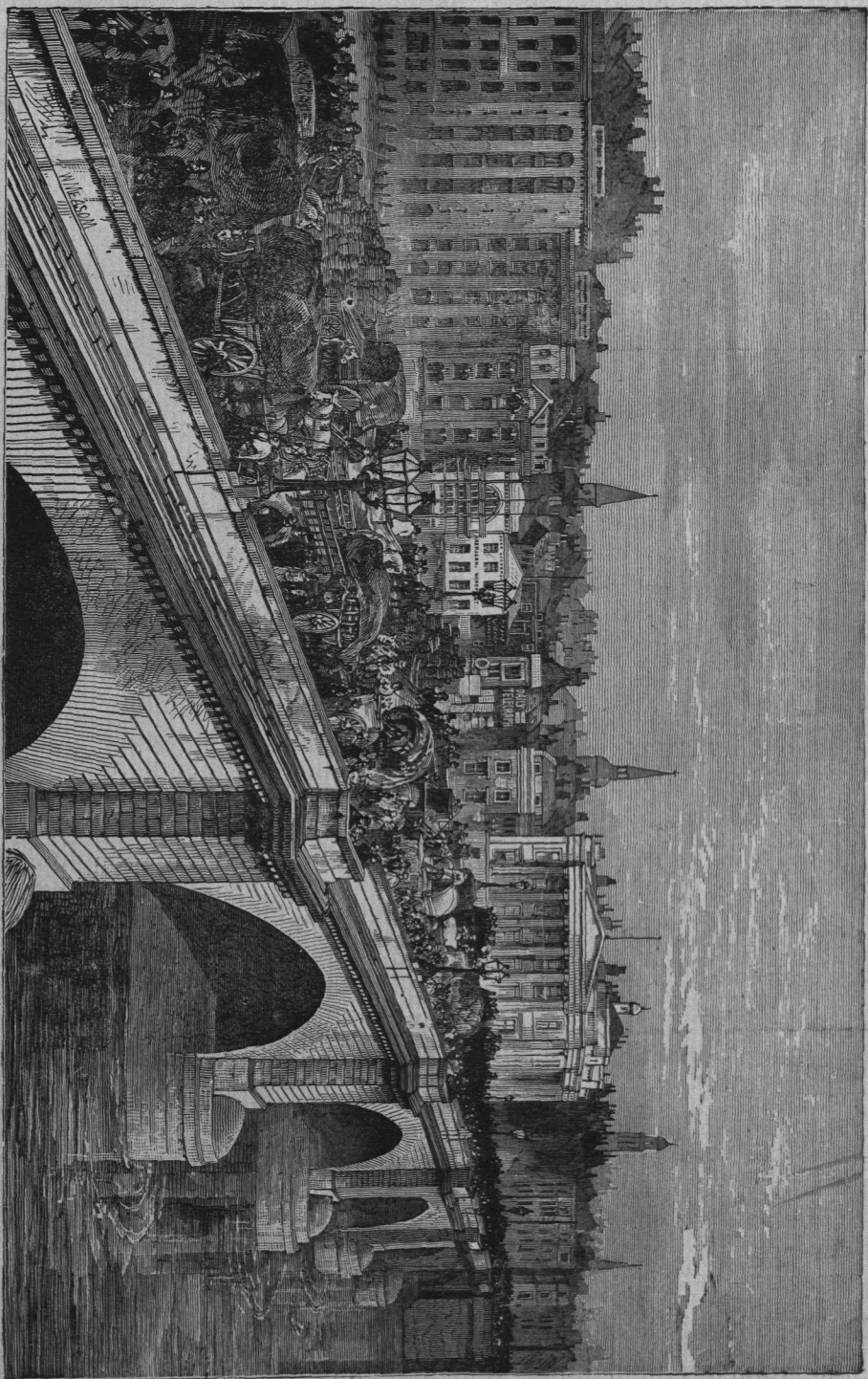
Независимостъ и себе-почитане сж нечужни за благодѣйствие, и тѣзи никога не сж сполучватъ заедно безъ трудъ.

Но който исхвърли страхъ-тъ Бжжій не може за дълго време да остане въ добръ-тъ пътъ, а скоро ще падне въ прямки-тъ Дияволевски.

Най дошп-тъ злини сж тѣзи които никога не ги сполѣтватъ.

Лондонский Мостъ.

Прѣдставяваме на читатели-тъ си картина-та на главний-тъ мостъ на най-голѣмий-тъ градъ въ свѣта. Той коштува 36,000,000 лева, и по него прѣмива-тъ само нѣмъ 157,886 души всякой деиъ, и 22,000 кола и лантони. Стѣчение-то на народа и голѣмото количество работа прѣдставлявани въ картина-та е всякодневно нѣщо (освѣтъ въ св. недѣля), и отъ рано утрѣнъ-та до късно вечеръ-та. И първо едно религиозно братство ся основа отъ нѣкоя си Мария, дъщеря-та на единъ перевозчакъ, согради нѣколко мостове на това мѣсто, нѣ не може да се узнае още кога първий-тъ мостъ бѣ съграденъ. Прѣди осмьстотниъ години, старий-тъ Лондонски мостъ бѣ съграденъ. Настояще-то гябелско здание бѣ свършено въ 1831 год.

Лондонский Мостъ.

Библия-та.

Коя е причина-та дѣто Библия-та си тѣй високо цѣни? Дали е по-причина на нейна-та География, История, Поезия или Философия? Не; Нейната философия може да е дълбока и издирвателна повече отъ всички други списания, като тя може да занимава най-велики-тѣ истини отъ вѣкове-тѣ. Като поетическа книга тя може да изглѣжда като Божия Аптека книга. Като География тя, може живо да рисува на наши съ живи краски источни-тѣ и имперархални страни, и да ни дава нѣкоя си идея за себе-то горѣ. Но богословие-то на тази благословена книга, е което открива нейна-та безкрайна цѣна. Нейна-та поетическа хубостъ е само една случайна черта. Велика-та цѣль на Божия-та книга е да дава свѣтлина, на тѣзи които сж въ тъмнина, да дава знание на невѣжн-тѣ, — надѣжди на отчаяни-тѣ, утѣшенне на наскърбени-тѣ и увѣренне на умирающн-тѣ.

Никоя друга книга не може да хвърли свѣтлина прѣзъ тъмна-та долина и сѣнка на смърть-та. Тя пѣе около умирающия святния сладки гласове, които шепнатъ, “Не бой ся защото азъ съмъ съ тебе.” “Въ домъ-тъ на отца ми има много жилища.” “Азъ съмъ и въскръсение-то и животъ-тъ.”

Тази книга прѣдставя една система отъ найчисти-тѣ закони, най-мъдри-тѣ заповѣди, най-скъпоценни-тѣ общания и единъ славенъ планъ на искупление.

Нѣма друга книга на свѣтъ-тъ, която да упражнява такова едно широко влияние възъ умъ-тъ и сърдце-то на човѣчество-то, както Библия-та.

Най-големн-тѣ философи, изобретатели, и научни мъже, сж признали водителство-то на Библия-та.

Сравни общественно-то и политическо състояние на Християнския свѣтъ, съ други-тѣ части на земя-та. Напрѣдъкъ-тъ въ образование-то, искусства-та, търговия-та, правителствени и вътрѣшни подобрення, ся ограничаватъ почти исклучително само въ Християнски-тѣ страни.

Умствена-та дѣятелность не ся отваса до 900,000,000 язичници, но до 200,000,000 Христиани които населяватъ земно-то кълбо.

Човѣци-тѣ трѣбва по-високо да цѣнятъ Слово-то Божие и по-внимателно да го учятъ.

Цивилизация-та напрѣдва.

Сегашна-та цивилизация набързо промѣнява нрави-тѣ и обичаи-тѣ на Палестина и други Источни страни. Пара-та и электричество-то сж дѣйци които отбиватъ тѣзи стари народи отъ пѣтища-та на отца-тѣ нѣтъ, като ги направятъ да напуснатъ

прѣшнитѣ обичаи, които тѣ сж държѣли отъ незапамтени врѣмена. Усвоение-то на тѣзи цивилизующи дѣйци ще направи цѣль прѣвратъ въ истокъ. Тѣ може би да го минатъ отъ едно очерование и голѣмо почитание което е ималъ до сега; но тѣ ще такожде и да распрѣснатъ онова невѣжество и суетвѣрие, които прѣзъ толкова вѣкове сж били спиралн колела-та на напрѣдъкъ-тъ. Желѣзний-тъ пѣтъ отъ Йфа до Иерусалимъ скоро ще бѣде готовъ и ще замѣсти планинскн-тъ пѣтъ по който ся пѣтуваше съ осли, и три-тѣ Американски локомотиви, Иерусалимъ, Йфа и Рамле вече очакватъ да смажатъ Иордански-тѣ полета, Кармилски-тѣ планини и Ливански-тѣ кедри съ остро-тѣ свирания. Една парна мелница всѣкидневно и бърже ся вѣргя при старн-тъ кладенецъ Назаретски, дѣто прѣзъ вѣкове жени-тѣ мѣлятъ съ рѣка жито-то. Электрическо свѣтило сега освѣтлява порта-та на най-старн-тъ ози градъ, Дамаскъ, дѣто едно врѣме сж свѣтили блѣскави-тѣ свѣтила на много царски широве. Въмѣсто скороходецъ-тъ посящъ царска-та заповѣдъ по добръ отпѣканн-тъ пѣтъ край Якововъ-тъ кладенецъ, пѣвѣстия сега ся прашатъ на бързо по крила-та на телеграфъ-тъ. Остѣзи стари прѣдѣли, които ни водятъ назадъ къмъ имѣвнитна-та цивилизация, и сж само остатъци отъ народи, които сж процвѣтели и прѣминали, оставатъ само виски гробища, трѣбва да видятъ едно съживяване, подновление на животъ, шумъ-тъ на който ще ся чува до край-тъ на врѣме-то.

Благородно-то Обхождане.

1. Не вѣрвай всякой рапортъ, но съ прѣдпазване и търпение размишлявай както самага Бога. Уви, таквазъ е наша-та слабостъ щото по-лесно ни е често да вѣрваме зло за други-тѣ отколко-то добро.

Напрѣднали-тѣ въ свѣтостъ невѣрватъ лесно всякой лошъ слухъ, защото тѣ съзнаватъ че човѣческа-та слабостъ ги прави по-наклонни да разказватъ зло и да распускатъ языкъ-тъ си.

2. Голѣма мъдрость е да не бѣдешъ бързъ въ дѣла-та си, нито упоренъ въ мнѣние-то си; сжщо да не вѣрвашъ всяко нѣщо което чуешъ, ако и да мислишъ че е истинно — отвѣднѣжъ да го не распространявашъ.

Търси свѣтъ отъ мъдрн-тъ, и прѣдпочитай да си наставенъ отъ тѣзи които знаятъ повече отъ тебъ, нежели да слѣдвашъ свои-тѣ си свѣти.

Дѣбръ животъ прави човѣка мъдръ спорѣдъ Божие-то оцѣнение, и му прилага голѣма опитность. Колкото повече е човѣкъ смиренъ и покоренъ Богу, толкова повече става благоразуменъ и има любовь.

Русско Правосъдіе.

Источно-то правосъдіе по нѣкога намъра единъ паралелъ въ Руссия. Дѣто сѣднѣ-тѣ и адвокати-тѣ го не намъратъ мѣчно да правятъ едностранчиви прѣсѣди и да направятъ щото ядка-та на орѣха да бѣже за тѣхъ, а само чурушка-та за тѣзи които си сѣдятъ. Единъ денъ въ единъ селски пазаръ нѣкой си кондураджия купи отъ единъ селянинъ една телешка кожа за двѣ и половина рубли. и като нѣмаше пари съ себе си, отиде у дома си за да ги доведе.

Додѣ да си завърне купувача, селянина продаде кожата на втори купувачъ за три рубли. Постѣ дохожда първия купувачъ и като памира че е билъ подигранъ, тогосъ си разсърди щото едно скарваніе постѣдва и това се прѣдстави на единъ сѣдня.

“Ви купихте ли кожа-та по напѣдъ?” каза постѣдния на кондураджия-та, стѣдъ като изслуша свидѣтели-тѣ.

“Да.”

“За колко?”

“За двѣ рубли и половина.”

“У тебе ли сѣ напѣдъ?”

“Да.”

“Остави ги на масса-та.”

Тогати като си обърна къмъ втория купувачъ, сѣдня-та го повита, “Ви купихте кожа-та откоестъ и платихте за нея?”

“Да.”

“Колко платихте?”

“Три рубли.”

“И кожа-та у васъ ли е?”

“Да.”

“Турете я подъ масса-та.”

Человѣкъ-тъ пещилии каквото му се каза да стори, и тогава се отпавиха питашия къмъ селянина.

“Ви продадохте кожа-та за двѣ рубли и половина и като купувачъ-тъ не се завърна точно на времѣ съ напѣдъ, Ви я продадохте другому за три рубли. тъй ли?”

“Да.”

“У Васъ ли сѣ три-тѣ рубли?”

“Да.”

“Турѣте ги на масса-та.”

Стѣдъ като това се стори, сѣдня-та, издаде прѣсѣда-та си: “Кондураджия-тъ е виноватъ защото купува безъ да има пари. и стѣдовательно туря въ оваепостъ миръ-тъ на града. Втория купувачъ е виноватъ, защото отива противъ други купувачъ и падава и продавачъ-тъ е виноватъ защото прави търговия съ хора безъ пари. Сега и трима си излѣзте! Марини!”

Така пенхденн-тѣ си отподоха, като оставиха стѣдъ тѣхъ и напѣдъ и кожа-та.

Едно Императорско Избавление.

Императори-тѣ, кога сѣ у дома си сѣ много както и други-тѣ хора, и безъ стѣмненіе е, че въ малки-тѣ прѣтиности на животъ-тъ тѣхния петинки характеръ си отирава най добръ. Когато Русскій Царъ въ постѣдно врѣмѣ бѣше на посѣщеніе на дѣдо си, Далекій Царъ, въ палатъ-тъ Адненборски, стана една случка която дава честь на царя, ако и да ти за една минута го тури въ сѣбни на свѣтлина.

Рано една сутрена, скоро стѣдъ пристиганіе-то на царя въ Адненборъ първи-тѣ стражари които назохъ градина-та при палатъ-тъ, бѣха зачудени да видатъ Императора да излиза изъ палата тичинкомъ, на чехли, по риза, махаше съ ржѣ и викаше колкото можеше.

Солдати-тѣ незнаеха какво да правятъ. Дали Русскій-тъ самодържецъ бѣше изгубилъ умъ-тъ си, или е нападнатъ отъ нѣкой таецъ неприятель?

Царя скоро отговори на това питашия като се затѣчи до единъ жгѣтъ въ градина-та гдѣто пмашелаяние и пискаше. Отъ прозорецъ-тъ на своята спалня стая той бѣше видѣлъ едно отъ негови-тѣ голѣми кучета да нападѣ-тъ на талена-та котка на Данскіи Царъ, Христиана (дѣдо му), и безъ да чака да повика единъ слуга, или да си спрѣ и си облѣче една дрѣха, той пехвъркналъ да избави обична-та котка.

Той избави котка-та и безъ стѣмненіе придоби трайно-го благодареніе на Царя на когото бѣше на гости.

Какъ да бѣже нѣкой добръ Пастиръ.

Рѣши си да бѣже добръ пастиръ, каквото и да ти коштува това рѣшеніе. Ако си срамеливъ и страхливъ падви на недоверіе-то си; единъ человекъ не трѣбва да бѣже овчиръ, ако той се страхува отъ овци-тѣ. Ако си естествено прѣпазливъ и мълчаливъ, отключи устни-тѣ си. Иди, говори съ твои-тѣ людии за какво да е нѣщо, додѣто си знаеши добръ съ тѣхъ. Не е добръ пастиръ-тъ да говори исключительно за духовни работи. Говори и за работа-та пмъ, и покажи, че си питересуванъ въ това що тѣ вършатъ.

Богъ си въхвалява не чрѣзъ оплакванія-та ни; нѣ чрѣзъ пани-тѣ благодаренія; и всика добра мисль и добро дѣло иматъ право на природно съединеніе съ голѣма радость.

Християнски Герой

Има Християнски герои въ всяко състояние на живота; много имена не заблещени и непознати въ историята на свѣта, при все това тѣ сж написани въ кингата на живота, имена-та имъ ся нампратъ въ благородна-та войска мъченици които сж ся положили живота за други-тѣ заради тогози кой го умрѣ за тѣхъ.

Такъвъ герой бѣше Михаилъ Варранъ изряденъ образецъ и истиненъ примеръ на Английския Християнски рударъ.

Отъ дѣтство той живѣлъ и работилъ въ тъмнитѣ рудници, но той бѣ наученъ да изговаря името Иисусово на майчини-тѣ си колени, и тъмни-тѣ минн не му припатствуваха да усѣща всегданно-то прѣсѣтствие Христово.

Когато израстна единъ день заедно съ други двама той копаеше шафтъ. Тѣ ископахъ една дупка по обикновения-тѣ начинъ за да хвърлятъ ламъ, и тогава спорѣдъ тѣхний-тѣ обичай единъ отъ тримата трѣбваше да ся покачи по шафта като оставеше други-тѣ двама да свѣршиятъ прѣтотовленне-то за поднавапне-то на дпамита. Дупка-та бѣ напълнена съ барутъ и добрѣ натѣпкана, и всичко което остава да ся павѣрши бѣ да ся отрѣже трубка-та и тогава единия да ся покачи по-шафта за да спусне кофа-та за последний-тѣ, така щото който запали трубка-та да има достаточнo врѣме да бже пзаваденъ вънъ прѣдъ барута да изгърми.

Михалъ и другари-тѣ му бѣха навикнати на опасностъ. тѣ бѣха невнимателни; и когато трубка-та бѣ закачена на ископаша-та дупка съ барутъ, тѣ заночнаха да пробиватъ съ камикъ и едно желѣзно свредло. Като свѣршиха това изхвъркна отъ желѣзото една искра, и слѣдъ минута шипене-то на трубка-та имъ извѣсти че слѣдъ пѣколко минути барута ще изгърми.

И двама-та ся завтекаха за шафта, и като ся държахъ за кофа-та, дадохъ знакъ да бждатъ истѣглени; но уви! сила-та на човека на чиржка не можеше да истѣгли двамина; той може да извлѣче и то само одного на вѣдпѣжъ.

Да си остане значение смъртъ и на двама-та. То бѣше на Михаилъ Варранъ реда да ся излѣзе. Той погледна на другаря ся, слѣзе отъ кофа-та и тихо каза: "Бѣгай за живота си; слѣдъ минута ще бже на тебе-то."

Наскоро кофа-та ся истѣгли, и човека едвамъ ся пзбави като отъ лъвови уста, и слушаше, за какво? за голѣмий-тѣ трясъкъ и рѣвъ които му извѣставатъ за внезапна-та гибелъ на юначний-тѣ другаръ който даде живота си за да го пзбави.

Пушакъ избухна и заедно съ него и останки, жаснигѣлни и сърдцераздирателни. Нѣмаше сумнѣние за сѣдба-та на затворений-тѣ рудничаръ въ тая

ужасна ама. При все това тѣ приборзахъ. и между распрѣснати-тѣ скали на дѣно-то на шафта викаха съ трѣтитици гласове името му. "Михалѣ, Михалѣ, гдѣ си?"

И силний-тѣ отговоръ дойде, благодарение Богу, азъ съмъ тукъ."

Усърдни рѣцѣ извлѣкоха останки, и скали, и тамъ подъ исполниска плоча която бѣ псхвърлена.

Усърдни рѣцѣ изчистиха псхвърлени-тѣ останки и камени, и тамъ подъ една голѣма плоча която бѣ псхвърлена до нея, пзастоя ся врѣхъ край-тѣ на шафта така щото го защищаваше отъ други-тѣ псхвърлени дрѣбодии. Тѣ го намѣриха здравъ, шито косамъ му е поврѣденъ, той ся загнездилъ въ кюне-го на скалиета-та ся затворница, като турналъ единъ голѣмъ камикъ прѣдъ очи-тѣ си, и прѣпоръчалъ душа-та си съ молитва Богу, и Богъ който ся погрижилъ за Давида, го освободи и пзбави отъ смъртъ.

За много години той живѣ за да разказва за Божия-та добрина къмъ него, и да води други-тѣ чрѣзъ примера ся при Иисуса, и тогава го положиха въ уединения-тѣ селски гробища, гдѣто висока-та трѣва ся люлѣ надъ успокоително-то му мѣсто. Но името му още живѣе мѣжду прости-тѣ му другари рудничари; неговий-тѣ героизмъ още ся ромни отъ момн и дѣца които сж чули това событие, да ся разказва отъ стари-тѣ които сж живѣли когато юначний-тѣ добръ человекъ даде себе ся на смъртъ за приятеля ся, дугаря ся въ дѣно-то на рудница-та.

По голѣма любовь нѣма отъ тази, щото да положи человекъ живота ся за приятеля ся.

Искание твърдѣ много.

Единъ френскн благородникъ отъ чинъ, който бѣше учтивъ и образованъ нѣ имаше свойтѣ принадлежи на заплѣсване, посѣти Римъ и желаеше да види всички-тѣ интересни чърти на градъ-тѣ.

Папа-та му спомогна по много начини. Той сторн все що може да направи прѣбивание-то на френца тамъ приятно. Когато Папа-та мислѣше че нѣговъ-тѣ посѣтителъ е видѣлъ всичка-та хубостъ и величие на градъ-тѣ, той го попита дали нѣма нѣщо друго да стори за негово-то удоволствие.

"За мене било най много интересно. Благодаря Ви Отче Святнй," отговори той. Тогазъ той притурн размислено, "има още едно нѣщо азъ бѣхъ обичалъ да видя, и то сж церемонии-тѣ които ся пепѣливатъ, когато папския тронъ е вакантенъ."

Папа-та ся изсмѣ, и му напомни една дѣйстви-телность на положение-то като каза "азъ ще бждж тѣй непрнгодителенъ щото да Ви държа да чакате за туй нѣщо толкоетъ дълго колкото е възможно."

За Млади-тѣ.

Майка и синъ.

Въ постѣдна-та ужасна случка въ Титусвилъ, въ Пенселванія Америка, когато толкостъ души изгнаха отъ наводнение-то и пожара, единъ бѣдентъ Германски работникъ съ опасностъ на живота си, си свущаше нѣколко пакти въ горяща-та сѣбѣ за да избави жертви-тѣ страдающа. Той бѣше успѣшилъ три пакти, но на четвъртия пактъ, цѣмѣнише-то масло го посипа. Но какъ въ дѣя, негово-то почервяло и бездушно тѣло, бѣше занесено при стара-та му майка. Тя си хвърли възъ него въ мѣки отъ скърбъ, и тогава като повдигна глава-та си, рече:

„Азъ благодаря на Бога че той даде на сына ми голѣма работа да сторя! Азъ съизволявамъ.“

Той бѣше единичко-то нейно чадо. Тя остана безъ домъ и безъ приятели; пакъ прѣзъ всички-тѣ мѣки дни които постѣдваха въ нея, тя си утѣшаваше съ мисль-та за работа-та която снѣтъ и стори.

Въ Музея, въ Антиварпенъ, има една портрета, която докача сърдце-го на всяка майка. Тя е умрѣлия Христосъ, написана отъ Вамъ Дика.

Спасителя лѣжи студентъ и умрѣлъ на земя-та при основа-та на кръста. Майка му го държи на рѣцѣ. Св. Поапъ, съ лице нѣлно съучудване и сериозностъ, обрача ся къмъ два ангела стоящи на близо и сочи къмъ недвижима-та фигура.

“Що значи това?” Вижда си да казва той. “Това ли е скончане-то на надѣжда-та на свѣтъ-тъ.”

Тѣ никакъ не отговарятъ. Тѣ покриватъ лица-та си съ рѣце-тъ си.

Но негова-та майка знае. Тя гледа прѣзъ тѣхъ горѣ сама. Тя е задоволна.

Една кокошка сприяелява нѣкой си Богословъ.

Человѣка когото видите въ тази картина е прочютый-тъ Поапъ Брензъ, обращеникъ на Мар-

тинъ Лютеръ. Въ 1580 г. този Германски реформаторъ бѣ изискванъ отъ Императора Карла V-ий. Той заплашаваше градъ-тъ Халъ гдѣто Брензъ бѣше пастиръ, ако власть-та не го придаде на Императора. Той бѣ принуденъ да бѣга за да си избави съ бѣгание. Картина-та го показва скритъ въ саман-тъка сдѣто сено-то бѣше стоварено. Казва си че тукъ дохождаше всякой день една кокошка която му спасяше по едно яйце. Той наскоро сѣдѣ тоа избегалъ отъ саман-тъка за въ кула-та на херцогъ-тъ Вюртенбергскии.

Лъвове и Биволи.

Единъ добръ познать пактиятъ въ Африка казва че въ едно отъ неговитѣ дълги пактувания той мина покрай разчепения скелетъ на единъ биволъ почти размѣсенъ съ изпотрошени-тѣ кости на единъ лъвъ, черепъ-тъ на когото лѣжеше близо, както черепъ-тъ на биволъ-тъ бѣше тоже на близо, но бѣше лишень отъ носия-тъ си кости. Мѣсто-то, очевидно е, че бѣше зрѣлище-то на една отчаяна борба въ която надвѣтъ животни паднали.

Обикновено е съ лъвовете-тъ, този господицъ казва, да търсятъ ловатъ си заедружно. Единъ мой приятель въ Южна Африка имаше единъ примѣръ отъ това. Неговиятъ приятель В. бѣше паранитъ единъ биволски бикъ който бѣше побѣждалъ въ гората. Двама-та ловци внимателно слѣдиха кривава-та диря по слѣдъ малко пактувано тѣ си изгнѣлаха отъ единъ редъ странно ревяние (бучение) на лъвове, което показваше че лъвовете-тъ бѣха много близо. Малко съмнение имаше че паранения биволъ бѣше нападатъ. Слѣдователно, съ потребно-то прѣдизвание тѣ приближиха мѣсто-то, долѣго едно поразително зрѣлище ся прѣдстави на отгледана страна на едно надвѣто голѣмо дърво, което благодарение закрилише приближаванно-то на ловци-тѣ.

Три лъвове бѣха подѣли една борба за животъ и смъртъ съ храбрый старъ биволъ, като отчаятелно си бравяше, първо одѣбсоване единия отъ своятѣ неприятели, тогава смѣташе другия на земята и показваше една сила, която ся виждаше доволно да побѣди следивени-тѣ борци.

Изведнѣжъ биволъ-тъ падна мъртъвъ. Това бѣше послѣствие на първа-та рана, тъй като крупнумътъ отъ пушка-та бѣше миналъ прѣзъ дробъ-тъ му.

Лъвовете-тъ не знаеха това, захванаха да си надпрѣварватъ, и хапихъ помежду си за тѣхната въображаема побѣда. Едно отъ велики-тѣ животни подскочи и тури прѣдъ-тъ си пакти възъ тѣло-то на прострѣния биволъ, когато на глава-та и на дърна-та частъ единъ разаренъ лъвъ заглоби зжбя-тъ си

въ умрѣло-то тѣло съ расперени покти, и ся ржмчаше на оногози който бѣше на среда-та. Това образуваше една валика картпна на растоинне само отъ пѣколко мѣтра, но двѣ мартиникини крушуми прострѣха два льва, които ся търкаляха по земя-та, и третия отлѣти въ гжсталака и ся не видя вече.

Филипъ и Скопецъ-тъ.

Человѣкъ отъ Етиопия, скопецъ, велможа на Кандакиж Етиопска-та царица, който бѣше надъ всичка-та пейна хазна; той бѣ дошелъ въ Иерусалимъ да ся поклони; и на врапанне, като сѣдѣше на колесница-та си, четѣше пророка Исая. А Духъ-тъ рече Филиппу; Пристѣжн, и прилѣпн ся до тѣзи колесница. И притече Филиппъ, и го чу като прочиташе пророка Исая, и рече: Разумѣвашъ ли това което четемъ? А той рече: И какъ бяхъ можалъ да разумя, ако мя не постави пѣкой? И покани Филиппа да възлѣзе и да сѣдне съ него. А мѣсто на писание-то, което прочиташе, бѣше това: "Заведоха го като овца на закланне, и като агне безгласно прѣдъ тогози който стриже, така не отвори уста-та си. Въ негово-то унижение отпѣ му ся ежбѣ-та; а родъ-тъ му кой ще искаже? защото ся зема животъ-тъ му отъ земя-та." И отговори скопца и рече на Филиппа: Кажн ми, молихъ ти ся, за кого казува това пророкъ-тъ? за себе си ли, или за друго мѣкого? А Филиппъ отвори уста и начна отъ това писание, та му благовѣсти Иисуса. И като вървѣхъ въ пѣтъ-тъ, дойдохъ на една вода; и казува скопецъ-тъ: Ето вода; какво мя сипра да ся не кръстя? И Филиппъ рече: Ако вѣрувашъ отъ все сърдце, можешъ. А той отговори и рече: Вѣрувамъ че Иисусъ Христосъ е Спѣтъ Божий. И заповѣда да ся спрѣ колесница-та; и слѣзохъ и двамата на вода-та, Филиппъ и скопецъ-тъ, и кръсти го.

Какво стори едно момиче.

Прѣди много години едно малко момиче на дванадесѣтъ години като отиваше на училище минаваше покрай една стара гевгирена затворница въ градъ-тъ Шикаго, и видѣ изъ единъ прозорецъ на една клѣтъ, една ржка която му климаше и то чу единъ уморѣнъ гласъ отъ единъ затворникъ, който го умоляваше да му зачѣе пѣщо да чете.

За много седмици слѣдъ това тя отиваше на затворница-та всяка недѣля и запасяше на бѣдниятъ затворникъ една книга за да чете отъ башина-та ѝ библиотека. Най постѣ тя бѣше повикана като той умираше за да го види.

"Малко момиче, "каза той," ти избави моята душа; обѣщай ми ся че ти ще правншъ прѣзъ пѣлния си животъ, за бѣднитъ хорица въ затвора, каквото направн за мене.

Малко-то момиче ся обѣща, и отъ тогава си е псѣтнявало обѣщание-то. Линда Гилбертъ е била прѣзъ всичкнй си животъ най добръ приятель на затворницъ-тъ. Ти е усповала много библиотеки въ много затворници и е посѣщавала и помагала на стотннхъ аристанти; и отъ многото на които е тя помагала, 600 сж сега, до колкото тя знае, четовѣци честни и прѣкарватъ почтенъ животъ. Аристанти отъ всякнхъ-тъ части на страна-та я знаятъ и обичатъ име-то ѝ; навѣрно оизи който е Богъ и на аристанти-тъ е поглѣдвалъ съ интересъ на работа-та ѝ. И вснчко това е защото едно малко момиче бѣше чуло и послушало гласъ-тъ и което ся е прптекло на помощъ на една страдающа душа.

Велики Младежи.

Карлъ Яковъ Фоксъ стана членъ на Английскнй Парламентъ на 19. годишна возрастъ

Великнй Кромвелъ напусна Камбриджскнй Университетъ на 18-та година.

Исаиъ Брайтъ свѣрши науки-тъ си прѣди да е на 15 години.

Гладстонъ бѣше членъ на Парламента на 21 година и на 24 год. возрастъ стана първъ Лордъ на Финанси-тъ.

Лордъ Баконъ свѣрши Камбриджскнй-тъ Университетъ на 16-та година, и на 21 ся припозналъ за адвокативъ.

Питъ ся избра на Парламента на 21 год.

Памарстонъ става Лордъ Адмиралъ на 23 г.

Георхъ Клей ся избра за Сенаторъ въ Съединени-тъ Държави на 29 год. ако и да, не бѣше достигналъ въ законна-та си въздрасъ за този постъ.

Вашингтонъ бѣше Полковникъ на войска-та на 22.

Юриста Стори, свѣрши Харвардскнй-тъ Университетъ на 15 год. става членъ на сената на Съединени-тъ Държави на 29 год. и сѣдия на върховннй-тъ сѣдъ на Съединени-тъ Държави на 32 год.

Наполеонъ, прѣдводителствуваше войска-та въ Италия на 25 год. возрастъ.

Попъ, Английскнй-тъ петъ съчнни великнй-тъ лярникъ на 38 год. возрастъ.

Александръ Македонскнй побѣди свѣта на 33-та год. возрастъ.

Всемирна-та Церква.

Британско-то и чуждокрапно-то Библейско общество приложи десетъ попи прѣводи на свѣщенното писание миналата година. Четири отъ тѣзи сж въ Африка, два за Русска-та Империя, единъ за Китай, единъ за Нови-Хебридей, и единъ за Западни Инди.

Самоански-тъ острови иматъ население 30,000 жители. Християнство-то бѣ въведено между тѣхъ въ 1836 г. чрезъ вѣжкоу си Лондонски Миссионери. Тогава тѣ бѣхъ подопоклоинници, погнѣко-гашъ сж покланяхъ на духове-тъ на почпиали-тъ си боляри. Най-постѣ, чрезъ много трудъ, религия-та на Господа Иисуса Христа ги плѣпи съвършено. Миссионери-тъ ни казватъ че въ най-голямий-тъ отъ тѣзи острови вѣма повече отъ петдесетъ фамилии които цѣматъ домашна молитва.

Забѣлжителини статистики сж били напечатани които показвахъ какъвъ успѣхъ Богъ е подарилъ на миссия-тъ, и величина-та на работа-та която яма още да сж върши. Считъ сж че население-то на свѣта е 15,000,000,000 ж. разпрѣдѣлени послѣдующии-тъ начинъ:

Евангелски Християни	140,000,000
Православни Християни	90,000,000
Римо-Католици	205,000,000
Еврей	80,000,000
Мохамедани	175,000,000
Идопоклоинници и язичници	882,000,000
Всичко:	1,500,000,000

Прѣди сто години може би че имаше около 300,000 обѣриати отъ язичници-тъ, къмъ Християнство-то а, сега има 800,000 членове, и Християни-тъ достигатъ до 3,000,000 души. Прѣди сто години имаше само аѣколична християнски проповѣдници които работяхъ между язичници-тъ. Сега 280 общества и църкви (110 отъ тѣзи сж женски дружества) иматъ свои-тъ си хора на разни мѣста. Има около 10,311 миссийски станции, 3,755 миссионери и 2,539 миссионерки; 11,979 туземца проповѣдници (отъ които около 4,000 сж ржкоположени); 2,419 църкви; 11,960 училища съ 575,829 ученици, и 319,282 ученици въ недѣлни-тъ училища.

Тридесетъ хиляди поклоинници сж тръгнали отъ Москва за манастиря Св. Троица за да празнуватъ пестотипъ-годишния-тъ празникъ за смъртъ-та на Святий Сергий. Тѣ бѣхъ придружени съ хиляда свещеници които носяхъ кржстове и икони. Тѣхпи-тъ газети лажби прѣдставлявахъ чудца ецена. За петъ километри покрай нхтя тѣ бѣхъ патрупаши и сиѣхъ по вѣтница. Сто хиляди поклоинници сж събра-

хъ въ манастиря Св. Троица. Цѣлъ нощъ казапи прѣдводителствувахъ шествие-то за да го казигъ. Святий Сергий бѣше главини-тъ дѣятелъ въ четеридесетий-тъ вѣжъ въ старание-то за да сж отърватъ отъ Татарско-то Иго.

Генералъ Меноти Гарибалди, синъ на великий Гарибалди на скоро завѣде трима-та си снове на Методиско-то Епископадио училище въ Римъ за въштантание. Той каза, че той е нито Католикъ, нито Протестантистъ, нѣ че той е видѣлъ плоть-тъ отъ Протестанско-то въштантание, въ Протестански-тъ страни, и за тази причина искалъ да повѣри момчета-та си на това училище.

Г-нъ Муди Евангелиста за сега е въ Лондонъ и държи съживителни си събрания въ църква-ти на Г-нъ Сиджардъотъ отъ Окт. 9—16. Той ще държи такождѣ такъва събрания въ Манчестеръ и Брадфордъ.

Нан-Презвитериянски-тъ Съборъ бѣ свикалъ въ Торанто, Канада тая година. Тази велика църква прѣдставлява около 20,000,000 население въ свѣта които държатъ същото църковно управление и иматъ сжичи-тъ Християнски учени на Евангелски-тъ църкви по цѣлий-тъ свѣтъ, именно Христосъ умрѣ за да избави насъ грѣшници-тъ.

Въ този съборъ има прѣдставители отъ Америка, Канада, Англия, Ирландия, Шотландия, Германия, Африка, Азия, Австралия и острови-тъ на океана.

Този съборъ държи свои-тъ си събрания всякой четири години, и въ него сж разискважтъ разни прѣдмети относително развитие-то и успѣхъ-тъ на Християнската църква както между сами-тъ църкви тѣй и между всички-тъ Християни по цѣлий-тъ свѣтъ. Разискважтъ такождѣ плънове за миссионерска дѣятелность както у дома така и между язичници-тъ.

Съборъ-тъ прѣдставлява едно отъ най-велики-тъ зрѣлища отъ благородни прѣподобни старци. Тамъ сж прѣдставлявахъ повече народности отъ колкото въ никейскій съборъ. Индийци, Хиндостаница, Африканци и разни-тъ Европейски и Американски народности имажъ сжичий гласъ въ този великъ религиозенъ съборъ. Кой ще сж успѣли да откаже успѣхъ-тъ на Християнство-то въ този на-прѣдпичавъ 19-й вѣжъ. Зикме-то Христово сж распростравява, и повече молитви чрѣтъ име-то Христово двесъ сж принасятъ прѣзъ Божий прѣстолъ отколкото когато и да е въ пстория-та на свѣта. Врѣме-то е близо когато всички-тъ народи ще дойдхтъ въ гората Сионъ да сж поклонятъ на Живаго Бога

Наука и Механика.

1. Средно-то число на всякой $\square$ миль е 120,000 000 рибн.

2. Китай има около 419,000 четвъртиги мили които съдържат камени въглища, или повече от двадесет илти карбоциферически-тъ страни въ Европа.

3. Мароко произвежда най много тапи от коя да е друга държава, които има около 40,000 диплома гори за тапи от която около 500,000 $\square$ динюча дават редовно всяка година плодъ. Най добри-тъ тапи излиза-тъ от тамъ.

Ню-Йоркската Трибуна дава слѣдующий-тъ много простъ цѣръ за холера: Една малка лъжичка червентъ испертъ и една лъжичка солъ съ една чаша вряща вода; това може да си даде на часа щомъ нѣкой си разболѣе, това да му си дава толкова топло колко-то болний-тъ може да го земе.

Около 1877 г. Една конска петала бѣ намѣрена подъ ледъ-тъ на ледна-та гора, Теодулъ въ Швейцарии, която петала доведе геологистъ-тъ до заключение за този приходъ, 3322 метра високъ, не бѣше по прѣди дѣно-то му покрито съ ледъ. Това заключение бѣше повече потвърдено съ намирание-то на скоро пари които иматъ образи прилични на Августа и Диоклещиусъ.

Най-големий-тъ образецъ кварцъ съ злато който е билъ изкопанъ въ Монтана, Съединени-тъ Държави отъ дамъчи който си работи отъ Макавейръ. Тѣжината му е почти еднакъ тоноу. Той бѣ изкопанъ близо до земя-то лице. Има други голѣми образци, които бѣхъ изкопани отъ Шаферова Шафтъ на дълбочина 33 метра; единъ отъ Миззерова шафтъ на дълбочина 32 метра, и други отъ работашаща шафтове на дълбочина 64 метра. Всѣчки сж назначени за изложение-то въ Шикаго.

Число-то на вулканически извергване още съществующи бѣ опредѣлено отъ Хумболта на 307, отъ които 225 сж били дѣятелни прѣзъ послѣдний-тъ вѣкъ; обаче отъ тогава сж ся изпаметрили че Индийскій-тъ Архипелагъ само има повече отъ 900. Най-дѣятелни-тъ вулкани които ся знаятъ да сж тѣзи на островъ-тъ Страмболи, въ сѣдиземно-то море, въ Сантаръ-Перу, и Етна. За повече отъ 2000 години върхове-тъ въ Страмболскъ-тъ платини си извергвали дава постоянно. Този въ Перу е извергвалъ голѣмо количество пепель която ся еносѣдва съ голѣмъ трѣскъ, За 150 години, Етна е имала 81 избухвания.

Много приказки сж били написани за миражи и облощения, въ нѣма по интересни и чудни отъ тѣзи на миража Малчеливий-тъ Градъ, който ся явява близо при лѣдника на тихий-тъ океанъ, Аляска.

Този чуденъ миражъ бѣ откритъ отъ Амери-

канскъ-тъ Индийци, които обичахъ да разказватъ за съградевий-тъ въ облаци-тъ градъ. Миражъ-тъ може да ся видѣ въ първа-та часть на Индий отъ 5 — 6 слѣдъ пладиъ. Той ся проявява отъ страна-та на лѣдника на тихий океанъ. Искрво той ся вижда като гъста мъгла, и скоро почне да ся изяснява полеска тѣгва и человекъ може да види спектръ градъ, добръ наръдени улици и дървета, високи кули, исполненски чудновидни здания, които ся вдхатъ, да ся джакий или староврѣжени катедри и др. Града ся видѣ толкова голѣмъ шото да съдържа 25,000 или 30,000 жители. До сега никой не го е отожествилъ ако и да нѣкои претендиратъ да приписиватъ мѣсто-то. Нѣма градъ подобенъ нему въ Аляска, нито въ друга околна държава, не по близо отъ 1600 километри. Нѣкои потвърдяватъ че е Русскъ градъ, други пъкъ че е Английскъ, въ никой още не може да каже гдѣ ся намира, и кой е той. Миражъ бѣ наименуванъ "Малчеливий-тъ градъ," защото ся явява на зрителя като мъртъвъ; нѣма нѣщо въ него което да погочи или напомни человекъ, че е градъ населенъ.

Юпитеровъ-тъ Петий Спътникъ.

Проф. Барнардъ, отъ Ликова-та обсерватория зачуди свѣта съ извѣстие-то че открилъ петий спътникъ на юпитера, който е много малкъ и много близо до планета-та. Растояние-то което е дадено е 156,666 километра отъ центръ-тъ на юпитера, или 150,000 килом. отъ лице-то ѣ, и диаметра му е помалко отъ 200 килом. и периода за обиколание-то е приблизително 12 часа. Казва ся че тя е 13-та веточина; т. е. та ся вижда толкова ясна на сжищото расстояние отъ дискъ-тъ на планета-та. Има свѣтъмъ малко съществующи телескопи които могатъ да я достигнатъ, понеже планета-та е толкова свѣтла шото близкостъ-та ѣ представлява такива прѣдмети мѣчно видими, даже когато дискъ-тъ на планета-та е скритъ, отъ колкото ако той спътникъ бѣше самъ въ небеса-та. Съ това откритие Американска-та астрономия има право да ся гордѣе. Това откритие едвакъ би ся извершило нѣкъдѣ другдѣ освѣтъ въ Американска-та биданска обсерватория, и съ телескопъ не помалко спленъ който е изработване-то на Американско-то искусство, и отъ наблюдателъ не помалко искусенъ, търпеливъ и постояненъ отъ самий-тъ Проф. Барнардъ. Възможно е слѣдъ като ся прѣсѣмѣне орбита-та му, че той може да ся види съ телескопъ отъ помалка сила; въ за сѣга само-то потвърждение за това откритие което ся очаква е, отъ голѣми-тъ обсерватории на Пуклова Вiena и друга нѣкой.

Разни Новини.

Корпорацията на града Ливерпул е рѣшила да награди Гладстона съ свобода-та на тоя градъ.

Въ петърбургъ страни живеятъ 80,000 души въ една територия отъ 4,500,000 квадратни километра.

Русски-тъ вѣстници обнародватъ пѣкон исторически подробности относително изселване-то на Евреи-тъ отъ Русия.

Една златна тухла ще се изложи на Всемирното Изложение въ Шикаго отъ Щатъ Монтана. Съед.-Държава, която струва 1,150,000 лева.

Сто и шестдесетъ челоѡци бѣха арестувани въ Палермо и околности-тъ му които се считатъ че сѫ членове на майка-та която обираха патици-тъ.

Първо-то Християнско здание въ с. Токю. Япония, се построило прѣди двадесетъ години. Сега тамъ има двадесетъ и двѣ Християнски църкви.

Въ Южна Гринландия шаръ-тъ на кордела-та за космъ, що жена-та носи на глава-та си, означава обществено-то положение на посетителя-та, била тя мома, или съпруга, или вдовца.

Оня денъ бѣхъ приютени мѣста за 1500 корреспонденти въ здание-то на изложение-то въ Шикаго които ще описуватъ тържествено-то му отваряне идуша-та прелѣтъ.

Законодателно-то Събрание на Нова Зеландия гласувало на скоро единъ законъ, който дава избирателни права на жени-тъ. Тѣ ще могатъ да гласуватъ и безъ да се явяватъ лично на урни-тъ.

Една Испанка, Дама Маргарита Ривера, умрѣла прѣди нѣколко мѣсеца въ Мекенго, на възраст 132 години. Тя живѣла 74 години слѣдъ смъртъ на мъжа си и видѣла да се родятъ шестъ родове отъ пейни внуци.

Единъ Германски вѣстникъ казва, че на скоро въ русия еднѣ бивши артилрийски унтеръ офицеръ на име Никола Котетковъ умрѣ на възраст 107 години. Той ималъ волеи-то си поприше въ 1811 год., и сѣбилъ противъ войски-тъ на Наполеона I при Береза и при Москва.

Тая година на първий Юлий имало 76 желѣзопѣтни управленія въ Германско-то желѣзопѣтно сѣзинчество които изслоатиратъ 47,224 милъ желѣзници. Отъ тѣзи 26,333 мили сѫ въ Германска-та Империя, 16,782 мили въ Австро-Унгария, 1680 въ Холандия, 1521 въ Румания 433,

въ Белгия 306, въ Русия Полша 103, въ Люксембургъ и 66 мили Босна която за сега е станала частъ отъ Австро-Унгарска-та Империя.

Сто и деветъ хиляди локомотиви сѫ въ операция по-настоящемъ въ свѣта. Европа има 63,000. Америка 40,000, Азия 3,300. Австралия 2,000 и Африка 700. Въ Европа Велика Британія и Ирландия зематъ първо-то мѣсто съ 17,000, Франция 11,000, Австро-Унгария 5000, Италия 4000, Русия 3000, Белгия 2000 Холандия и Испания по 1000 всякоя, Швейцария 9000, и остатъка Европейски държави 2600.

Професоръ Ф. фонъ Турачекъ въ свон-тъ Географически—Статистически Таблици, които се издаватъ въ Франкфортъ, казва, че население-то на всичкий-тъ свѣтъ въ крайъ на 1889 год. било 1,515,800,000 жители, а по-настоящемъ се всици на 1,554,500,000 жители, което и да е срѣдно число 11 или 12 жители на всѣки квадратенъ километръ.

Население то се распредѣля както слѣдва.

Европа жители	358,200,000	или	36.9	на к. м.
Азия	830,000,000	"	19.9	"
Африка	209,100,000	"	6.9	"
Америка	124,500,000	"	3.3	"
Полинезия	5,300,000	"	0.59	"

Моделъ отъ океански тѣчения ще се изложи въ изложение-то въ Шикаго който ще бѣде отъ голѣма практическа важность. Този моделъ, който исполненъ е водоемъ, е направилъ да представява земно-то лице съ четири метри, океанътъ и морета-та се показватъ прѣзъ дѣйствиелна вода. Малки потоци вода изпирватъ прѣзъ елюции подъ моделъ-тъ, гдето потоци всичка-та вода се движатъ точно както океански-тъ движения се движатъ, посока-та на течения се показва съ бѣтъ прахъ по лице-то на вода-та. Влизо до моделъ-тъ ще се положи голѣма карта която ще дава итно описание за сила-та, голѣмина-та и посока-та на различни океански тѣчения.

Изселване-то почнато въ м. Май отъ миналата година и види се, че отъ това врѣме около 210,000 Евреи напуснали Русия. Отъ тѣзи 170,000 имали споменение съ Германскы-тъ комитети за помощъ, имеющи слава-та си квартира въ Берлинъ, и 40,000 отишли въ Палестина, като минали прѣзъ Одесса, или прѣзъ Галиция, отъ дѣто прѣминали западна-та граница. Види се, че отъ 170,000, които замивали прѣзъ Германия, около 30,000 се върнали обратно въ Русия, и отъ тѣзи които си изгелили прѣзъ Одесса, около 5,000 се върнали назадъ. И тѣи всичко не повече отъ 175,000 си изгелили отъ Русия.

Селско Хозяйство.

“Земледелие-то е най-здравото, най-полезното и най-благородно-то занятие за човѣка.” *Георги Вашингтонъ.*

Тѣзи сж думи-тъ на най-великии-тъ мъжъ отъ най-велика-та страна въ история-та на свѣтъ-тъ. Нека разгледаме три-тъ точки, които той прѣдставя въ ползи на Земледелие-то.

(1) *Най-здравото занятие.* Земледѣлецъ-тъ прѣкарва повече отъ врѣме-го си на отворенъ въздухъ. Той живѣе далечъ отъ мѣстийтъ съ хора градъ, дѣто въздухъ-тъ си разваля отъ много-то хора, и отъ разни-тъ фабрики, които излиятъ въздуха съ цинкъ и отровителни газове и дѣто почти ся намираатъ разни притѣчливи болести. Гражданитъ-тъ пѣрши повече-то си работа въ причината сѣмъ, които съ най-добро-то провѣтриванне, е по-дѣленъ отъ чвстай-тъ въздухъ който ся намира надъ и около селскитъ-тъ работникъ. Освѣтъ това земледѣлецъ-тъ е свободенъ отъ умственитъ грижи на търговецъ-тъ; и ако в печалби-тъ му по-бавно да ся осмиселитъ, той рискува по-малко, и тѣлесно-то му здравие е полезно на по-малка опасностъ.

(2) *Най-полезното занятие.* Всичко-то богатство на свѣтъ долождагъ отъ земя-та, и отъ това далечъ по-голема-та частъ ся произвожда чрезъ трудъ-тъ на земледѣлца. Метали-тъ—Злато, сребро, жѣлѣзо и пр. струватъ много, но въ стѣнитъ стойностъ-тъ оставатъ нападъ отъ произведени-та на земледѣлецъ-тъ. Една година съ слаба жатва докарва страдание на всички разрѣди. Злато-то може да изобилува, и фабрикитъ-тъ може да вадѣтъ много пѣща; но всички трѣбва да ся хранятъ отъ храна-та, която земледѣлецъ-тъ произвожда. Никой не може да живѣе безъ тази храна.

(3) *Най-благородно-то занятие.* Това бѣше мнѣние-то на Вашингтона, и това е мнѣние-то на мнозина отъ цегови-тъ съотечественици. Но жалко е, че мнозина въ Европа не сподѣлятъ това мнѣние. Земледѣлци-тъ иматъ особенни названия като *селаци, мужици* и пр. и на тѣхъ слѣдватъ други като на по-долни хора по-причина на тѣхно-то занятие. Това е съвсѣмъ криво; но цѣръ-тъ противъ това ся намира пакъ въ успѣхъта на сами-тъ земледѣлци. Тѣ *трѣбва да възпитаватъ дѣца-та си: трѣбва да държатъ по-добъръ редъ въ кѣмъ-та си, и трѣбва да си набавятъ полезни книги за да ся научатъ нѣщо повече за свѣтъ-тъ.* Тѣ трѣбва още да напругатъ повечко умъ-тъ си въ работи-та си; трѣбва да четатъ и земледѣлческѣ книги и вѣстници. Тѣ трѣбва да почитатъ работа-та си и да ѣж считатъ, като “най-благородно-то човѣческо занятие.” Съ една дума тѣ трѣбва да

бѣжатъ благородни и да постватъ благородно, и тогава ще ги иматъ за такива и тѣзи, които сѣга ся иматъ за по-горни отъ тѣхъ.

България има богата земя и може да стане тъй честна както Америка, ако земледѣлци-тъ ѣ станатъ образовани, както сж Американски-тъ земледѣлци.

Повечето отъ Американски-тъ прѣдсѣдатели отъ пачадо до сѣга сж били сѣмове на земледѣлци и прѣзъ млади-тъ си години сж работили земя-та.

Земи една зелка, обѣли по-голям-тъ листе, завържи единъ кашапъ около кочана, значи и на толкова високо щото кокошки-тъ да могатъ и стига чрезъ подкѣпанне. Това имъ съобдава нуждио-то упражненне за да държи гадовѣ-тъ въ добро здравие, и да имъ съобди зелено за адепне. Тогѣмъ кокошки-тъ ще цескатъ прѣзъ зима-та. Зелки-тъ могатъ ся държи въ топла хизба за да не пзмръзнатъ.

Ископавание и прибиране на картофи.

Дълга-та опитностъ е научила хора-та че ископавание и прибиране на картофи е по-трудно отъ колкото прибиране-то на жито, кукурусъ и проч. Освѣтъ че земята е влажна и мокра, ископавание-то му имъ не ще трѣбва да е много рано въ пролетъ-та. Картофи-тъ трѣбва да стоятъ въ земя-та догдѣ вѣйки-тъ имъ изсъхнатъ, и ако врѣме-то е сухо и топло, то нуждио е да останатъ за по-дълго врѣме. На това има исключение, когато корени-тъ имъ сж изсъхнали. Въ такъвъ случай картофи-тъ трѣбва да ся прибрѣжатъ въ едно сухо мѣсто съ най-голямъ бързина. Картофа за зима-тъ трѣбва да ся не копятъ даже до 15 Октомври. Ако е възможно събери ги когато земя-та е суха, и не оставай да съхикатъ, или да ги нече слѣнце-то повече отъ това, догдѣ влажнѣща-та имъ изсъхне.

Хизба-та или стая-та гдѣто ще държи картофи-тъ, нуждио е да ся държи суха. Не натрупвай картофи-тъ на голѣми купове: тѣ ще ся испотятъ както сѣпо-то и храна-та когато сж на купъ, и ще ся згорѣятъ и изгниятъ ако вѣмъ мѣсто за да ся испари влага-та. За да ся държатъ картофи, въ трапъ за до-пролетъ, избѣри едно сухо, високо мѣсто, и зарова ги надъ земята, или покритъ надъ земя-та, всякога оставай свободно мѣсто надъ картофи-тъ за испаряване-то на влага-та. Картофи така държени не ще погнѣхнатъ прѣзъ зима-та.

ХРИСТИАНСКИЙ СВѢТЪ

Издава Методистна-та Епископална Миссия, Свищовъ.
Редакторъ-Отговорникъ С. ТОМОВЪ.

Свищовъ, Печатница “Надѣжда.”